

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

A 121-A SESIUNE PLENARĂ, 8 ȘI 9 FEBRUARIE 2017

Avizul Comitetului European al Regiunilor — Reforma sistemului european comun de azil —
Al doilea pachet de propuneri și un cadru de relocare al Uniunii

(2017/C 207/13)

Raportor: domnul Vincenzo BIANCO (PSE-IT), primarul orașului Catania

Documente de referință: Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare)

[COM(2016) 465 final]

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate și de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung

[COM(2016) 466 final]

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE

[COM(2016) 467 final]

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a cadrului de relocare al Uniunii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului

[COM(2016) 468 final]

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

COM(2016) 466 final (condițiile care trebuie îndeplinite pentru acordarea de protecție)**Amendamentul 1**

Articolul 8 alineatul (3) – Protecția în interiorul țării de origine

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Când examinează dacă solicitantul are o teamă de persecuție bine fondată sau riscă în mod real să sufere vătămări grave sau dacă acesta are acces la protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave într-o parte din țara de origine în conformitate cu alineatul (1), autoritățile decizionale țin seama, în momentul în care adoptă o decizie cu privire la cerere, de condițiile generale existente în respectiva parte a țării și de situația personală a solicitantului, în conformitate cu articolul 4. În acest scop, statele membre se asigură că se obțin informații precise și actualizate din toate sursele pertinente, inclusiv informații privind țara de origine disponibile la nivelul Uniunii și analiza comună a informațiilor privind țara de origine, menționate la articolele 8 și 10 din Regulamentul (UE) XXX/XX [Regulamentul privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene], precum și informații și îndrumări emise de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.	Când examinează dacă solicitantul are o teamă de persecuție bine fondată sau riscă în mod real să sufere vătămări grave sau dacă acesta are acces la protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave într-o parte din țara de origine în conformitate cu alineatul (1), autoritățile decizionale țin seama, în momentul în care adoptă o decizie cu privire la cerere, de condițiile generale existente în respectiva parte a țării și de situația personală a solicitantului, în conformitate cu articolul 4. În acest scop, statele membre se asigură că se obțin informații precise și actualizate din toate sursele pertinente, inclusiv informații privind țara de origine disponibile la nivelul Uniunii și analiza comună a informațiilor privind țara de origine, menționate la articolele 8 și 10 din Regulamentul (UE) XXX/XX [Regulamentul privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene], precum și informații și îndrumări emise de Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați. Ar putea fi luate în considerare și informațiile și orientările furnizate de surse și experți independenți.

Expunere de motive

Se consideră că informațiile și analizele independente pot contribui la furnizarea unor elemente care nu pot fi obținute întotdeauna din surse oficiale.

Amendamentul 2

Articolul 15 – Acordarea statutului de refugiat

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
În vederea aplicării articolului 14 alineatul (1), autoritatea decizională revizuieste statutul de refugiat, în special:	În vederea aplicării articolului 14 alineatul (1), autoritatea decizională revizuieste statutul de refugiat, în special:
(a) atunci când din informațiile privind țara de origine disponibile la nivelul Uniunii și din analiza comună a informațiilor privind țara de origine, menționate la articolele 8 și 10 din Regulamentul (UE) XXX/XX [Regulamentul privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene], reiese că în situația din țara de origine a survenit o schimbare semnificativă care are relevanță pentru nevoia de protecție a solicitantului;	(a) atunci când din informațiile privind țara de origine disponibile la nivelul Uniunii și din analiza comună a informațiilor privind țara de origine, menționate la articolele 8 și 10 din Regulamentul (UE) XXX/XX [Regulamentul privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene], reiese că în situația din țara de origine a survenit o schimbare semnificativă care are relevanță pentru nevoia de protecție a solicitantului;
(b) atunci când reînnoiește pentru prima dată permisul de ședere eliberat unui refugiat.	(b) atunci când reînnoiește pentru prima dată permisul de ședere eliberat unui refugiat, prin procedura simplificată: în cazul în care, în cursul procedurii simplificată, apar elemente precum cele prevăzute la litera (a), care pot genera un refuz al reînnoirii, procedura simplificată trebuie să se transforme imediat în procedura ordinară, cu notificarea persoanei în cauză; oricum, este menținută posibilitatea căii de atac judiciare împotriva deciziei de a refuza reînnoirea.

Expunere de motive

Propunerea Comisiei introduce posibilitatea revizuirii statutului de refugiat; aceasta are loc: (a) automat, atunci când Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) semnalează schimbări semnificative ale situației din țara de origine; sau (b) în orice caz la intervale regulate, chiar dacă nu au fost semnalate schimbări; totuși, în al doilea caz, se consideră că reînnoirea poate și trebuie să se facă prin procedură simplificată, pentru a nu crea sarcini excesive pentru refugiați și un sentiment de nesiguranță acută.

COM(2016) 467 final (proceduri comune în materie de protecție internațională)**Amendamentul 3**

Articolul 7 alineatul (4) – Obligațiile solicitanților

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>Solicitantul informează autoritatea decizională a statului membru în care acesta este obligat să fie prezent cu privire la locul său de reședință sau o adresă sau un număr de telefon la care poate fi contactat de către autoritatea decizională sau alte autorități responsabile. Acesta notifică autorității decizionale eventualele modificări. Solicitantul acceptă primirea oricărei comunicări la cel mai recent loc de reședință sau la cea mai recentă adresă pe care a indicat-o în acest scop, în special în cazul în care acesta depune o cerere în conformitate cu articolul 28.</p>	<p>Solicitantul informează autoritatea decizională a statului membru în care acesta este obligat să fie prezent cu privire la locul său de reședință sau o adresă și un număr de telefon la care poate fi contactat de către autoritatea decizională sau alte autorități responsabile. Acesta notifică autorității decizionale eventualele modificări. Solicitantul acceptă primirea oricărei comunicări la cel mai recent loc de reședință sau la cea mai recentă adresă pe care a indicat-o în acest scop, în special în cazul în care acesta depune o cerere în conformitate cu articolul 28.</p>

Expunere de motive

Solicitantul ar trebui să informeze autoritatea competentă cu privire la locul de reședință și la adresa sa, astfel încât să poată fi informat în timp util despre orice decizie care afectează procedura; numărul de telefon este insuficient în acest sens.

Amendamentul 4

Articolul 15 alineatul (5) – Asistență și reprezentare juridice gratuite (în cadrul procedurii administrative)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>Furnizarea de asistență și reprezentare juridice gratuite în cadrul procedurii de atac poate fi exclusă în cazul în care:</p> <p>(a) solicitantul dispune de resurse suficiente;</p> <p>(b) <i>calea de atac este considerată ca neavând nicio perspectivă concretă de succes;</i></p> <p>(c) <i>calea de atac sau revizuirea sunt în etapa celei de a doua căi de atac sau a unei căi de atac ulterioare, astfel cum prevede dreptul intern, incluzând reaudieri sau revizuri ale căilor de atac.</i></p> <p><i>În cazul în care decizia de a nu acorda asistență și reprezentare juridice gratuite este luată de către o autoritate, alta decât o instanță, pe motiv că se consideră că nu există perspective concrete de succes pentru calea de atac, solicitantul are dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe împotriva acestei decizii și, în acest scop, acesta are dreptul de a solicita asistență și reprezentare juridice gratuite.</i></p>	<p>Furnizarea de asistență și reprezentare juridice gratuite în cadrul procedurii de atac poate fi exclusă în cazul în care:</p> <p>(a) solicitantul dispune de resurse suficiente.</p> <p><i>Dacă se face apel la calea de atac doar din motive instrumentale sau dacă aceasta este vădit nefondată, judecătorul poate hotărî revocarea furnizării de asistență și reprezentare juridică gratuită și poate reduce sau anula plata sumei datorate de statul respectiv practicianului în cauză (dacă acest lucru este prevăzut).</i></p>

Expunere de motive

Se consideră că, mai ales în cazul procedurii de atac (atât în prima, cât și în cea de a doua etapă a căii de atac și/sau a unei etape ulterioare), refuzul acordării de asistență juridică trebuie să se facă pe baza unui criteriu care să fie neapărat strict și cât mai puțin hazardat și discreționar, aprecierea situației trebuind să revină neapărat unui judecător.

Amendamentul 5

Articolul 33 alineatul (2) – Examinarea cererilor

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(2) Autoritatea decizională ia decizii cu privire la cererile de protecție internațională în urma unei examinări corespunzătoare în ceea ce privește admisibilitatea și fondul unei cereri. Autoritatea decizională examinează cererile în mod obiectiv, imparțial și pe bază individuală. În scopul examinării cererii, aceasta ține seama de următoarele:</p> <p>(a) declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv informațiile care permit să se stabilească dacă solicitantul a făcut sau ar putea face obiectul unei persecuții sau al unor vătămări grave;</p> <p>(b) toate informațiile relevante, exacte și actualizate referitoare la situația din țara de origine a solicitantului în momentul luării unei decizii privind cererea, inclusiv actele cu putere de lege și normele administrative ale țării de origine și modul în care acestea sunt aplicate, precum și orice alte informații relevante obținute de la Agenția pentru Azil a Uniunii Europene, Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și organizațiile internaționale relevante în domeniul drepturilor omului sau din alte surse;</p> <p>(c) analiza comună a informațiilor privind țara de origine menționată la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX (Regulamentul privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene);</p> <p>(d) statutul individual și situația personală a solicitantului, inclusiv factori precum trecutul, sexul, vârsta, orientarea sexuală și identitatea de gen a acestuia, pentru a se stabili dacă, ținând seama de situația personală a solicitantului, actele la care solicitantul a fost sau riscă să fie expus ar putea fi considerate drept persecuție sau vătămare gravă;</p> <p>(e) dacă activitățile întreprinse de solicitant, de când a părăsit țara de origine, au avut ca scop unic sau scop principal crearea unor condiții necesare pentru a depune o cerere de protecție internațională, pentru a se evalua dacă respectivele activități ar expune solicitantul la persecuție sau vătămare gravă în cazul în care s-ar întoarce în țara de origine;</p>	<p>(2) Autoritatea decizională ia decizii cu privire la cererile de protecție internațională în urma unei examinări corespunzătoare în ceea ce privește admisibilitatea și fondul unei cereri. Autoritatea decizională examinează cererile în mod obiectiv, imparțial și pe bază individuală. În scopul examinării cererii, aceasta ține seama de următoarele:</p> <p>(a) declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv informațiile care permit să se stabilească dacă solicitantul a făcut sau ar putea face obiectul unei persecuții sau al unor vătămări grave;</p> <p>(b) toate informațiile relevante, exacte și actualizate referitoare la situația din țara de origine a solicitantului în momentul luării unei decizii privind cererea, inclusiv actele cu putere de lege și normele administrative ale țării de origine și modul în care acestea sunt aplicate, precum și orice alte informații relevante obținute de la Agenția pentru Azil a Uniunii Europene, Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și organizațiile internaționale relevante în domeniul drepturilor omului sau din alte surse;</p> <p>(c) analiza comună a informațiilor privind țara de origine menționată la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX (Regulamentul privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene);</p> <p>(d) statutul individual și situația personală a solicitantului, inclusiv factori precum trecutul, sexul, vârsta, orientarea sexuală și identitatea de gen a acestuia, pentru a se stabili dacă, ținând seama de situația personală a solicitantului, actele la care solicitantul a fost sau riscă să fie expus ar putea fi considerate drept persecuție sau vătămare gravă;</p> <p>(e) dacă activitățile întreprinse de solicitant, de când a părăsit țara de origine, au avut ca scop unic sau scop principal crearea unor condiții necesare pentru a depune o cerere de protecție internațională, pentru a se evalua dacă respectivele activități ar expune solicitantul la persecuție sau vătămare gravă în cazul în care s-ar întoarce în țara de origine;</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(f) dacă există probabilitatea rezonabilă ca solicitantul să se prevaleze de protecția unei alte țări în care ar putea solicita cetățenia.	(f) dacă există probabilitatea rezonabilă ca solicitantul să se prevaleze de protecția unei alte țări în care ar putea solicita cetățenia; (g) <i>declarațiile, dacă sunt probate prin acte oficiale, și documentele înaintate de solicitant pentru a face dovada preferințelor, a legăturilor de familie, a relațiilor cu comunități din țara de origine ori a competențelor lingvistice sau profesionale care ar putea facilita integrarea într-unul din statele membre de destinație sau în mai multe.</i>

Expunere de motive

Amendamentul este coerent cu cel din avizul privind revizuirea Regulamentului Dublin (...), deja aprobat de Comisia CIVEX, potrivit căruia trebuie să se țină seama de preferințele și legăturile solicitantului, inclusiv pentru a se stabili care este statul membru responsabil.

Amendamentul 6

Articolul 34 – Durata procedurii de examinare

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(1) Examinarea în scopul stabilirii admisibilității unei cereri în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) nu durează mai mult de o lună de la depunerea unei cereri.</p> <p>Termenul pentru această examinare este de 10 zile lucrătoare în cazul în care, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX (Regulamentul Dublin), statul membru în care s-a prezentat prima cerere aplică conceptele de primă țară de azil sau de țară terță sigură menționate la articolul 36 alineatul (1) literele (a) și (b).</p> <p>(2) Autoritatea decizională se asigură că procedura de examinare pe fond se încheie cât mai curând posibil și în termen de cel mult șase luni de la depunerea cererii, fără a aduce atingere unei examinări corespunzătoare și complete.</p> <p>(3) Autoritatea decizională poate prelungi acest termen de șase luni cu o perioadă de maximum trei luni, în cazul în care:</p> <p>(a) un număr disproporționat de resortisanți ai unei țări terțe sau de apatrizi solicită simultan protecție internațională, ceea ce face dificilă în practică încheierea procedurii în termenul de șase luni;</p> <p>(b) sunt implicate elemente complexe de fapt sau de drept.</p>	<p>(1) Examinarea în scopul stabilirii admisibilității unei cereri în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) nu durează mai mult de o lună de la depunerea unei cereri.</p> <p>(2) Autoritatea decizională se asigură că procedura de examinare pe fond se încheie cât mai curând posibil și în termen de cel mult șase luni de la depunerea cererii, fără a aduce atingere unei examinări corespunzătoare și complete.</p> <p>(3) Autoritatea decizională poate prelungi acest termen de șase luni cu încă o perioadă de maximum șase luni, în cazul în care:</p> <p>(a) un număr disproporționat de resortisanți ai unei țări terțe sau de apatrizi solicită simultan protecție internațională, ceea ce face dificilă în practică încheierea procedurii în termenul de șase luni;</p> <p>(b) sunt implicate elemente complexe de fapt sau de drept.</p>

Expunere de motive

Faptul că termenele variază poate afecta exercitarea dreptului la apărare, sporind povara ce revine apărătorului sub aspectul verificării eventualelor modificări survenite în situația persoanei asistate.

Având în vedere posibilitatea apariției unor situații de criză sau de aflux excepțional de solicitanți, și chiar în condițiile furnizării unui sprijin deosebit de către EASO sau de alte state membre, se recomandă ca durata maximă a procedurii să se situeze între nouă luni și un an (în total).

Amendamentul 7

Articolul 36 alineatul (2) – Decizia privind admisibilitatea cererii **și competența**

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
O cerere nu se examinează pe fond în cazurile în care cererea nu este examinată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX (Regulamentul Dublin), inclusiv atunci când un alt stat membru a acordat solicitantului protecție internațională, sau în cazul în care o cerere este respinsă ca inadmisibilă în conformitate cu alineatul (1).	O cerere nu se examinează pe fond în cazurile în care cererea nu este examinată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX (Regulamentul Dublin), inclusiv atunci când un alt stat membru a acordat solicitantului protecție internațională, sau în cazul în care o cerere este respinsă ca inadmisibilă în conformitate cu alineatul (1) sau atunci când, în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX (Regulamentul Dublin), solicitantul și-a exprimat preferința pentru un stat membru de destinație sau mai multe, dacă în acestea, conform datelor furnizate trimestrial de EASO, nu s-a atins pragul prevăzut la articolele 7 și 35 din regulamentul menționat.

Expunere de motive

Și în acest caz, amendamentul este în concordanță cu cel din avizul privind propunerea de revizuire a Regulamentului Dublin (...), deja aprobat de Comisia CIVEX; în situația de mai sus, examinarea pe fond revine statului desemnat pe baza preferințelor sau legăturilor solicitantului, și nu primei țări de intrare, aceasta urmând să asigure doar transferul persoanei în cauză către țara competentă.

Amendamentul 8

Articolul 39 – Retragerea implicită a cererilor

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
1. Autoritatea decizională respinge o cerere ca abandonată atunci când: [...]	1. Autoritatea decizională respinge o cerere ca abandonată atunci când: [...]
2. În condițiile menționate la alineatul (1), autoritatea decizională întrerupe examinarea cererii și trimite solicitantului o notificare scrisă la locul de reședință sau adresa menționată la articolul 7 alineatul (4), informându-l că examinarea cererii sale a fost întreruptă și că cererea sa va fi respinsă definitiv ca abandonată, cu excepția cazului în care solicitantul se prezintă în fața autorității decizionale în termen de o lună de la data trimiterii notificării scrise.	2. În condițiile menționate la alineatul (1), autoritatea decizională întrerupe examinarea cererii și trimite solicitantului o notificare scrisă la locul de reședință sau adresa menționată la articolul 7 alineatul (4), informându-l că examinarea cererii sale a fost întreruptă și că cererea sa va fi respinsă definitiv ca abandonată, cu excepția cazului în care solicitantul se prezintă în fața autorității decizionale în termen de două luni de la data trimiterii notificării scrise.
3. În cazul în care solicitantul se prezintă în fața autorității decizionale în termenul de o lună și demonstrează că nerespectarea obligațiilor a fost cauzată de circumstanțe independente de voința sa, autoritatea decizională reia examinarea cererii.	3. În cazul în care solicitantul se prezintă în fața autorității decizionale în termenul de două luni și demonstrează că nerespectarea obligațiilor a fost cauzată de circumstanțe independente de voința sa, autoritatea decizională reia examinarea cererii.

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
4. În cazul în care solicitantul nu se prezintă în fața autorității decizionale în termenul de o lună și nu demonstrează că nerespectarea obligațiilor a fost cauzată de circumstanțe independente de voința sa, autoritatea decizională consideră că cererea a fost retrasă în mod implicit.	4. În cazul în care solicitantul nu se prezintă în fața autorității decizionale în termenul de două luni și nu demonstrează că nerespectarea obligațiilor a fost cauzată de circumstanțe independente de voința sa, autoritatea decizională consideră că cererea a fost retrasă în mod implicit.

Expunere de motive

Se consideră că, din cauza dificultăților de comunicare pe care le poate întâmpina persoana în cauză, trebuie stabilit un termen-limită care să ofere un plus de siguranță.

Amendamentul 9

Articolul 43 – Excepții de la dreptul de a rămâne în cazul cererilor ulterioare

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Fără a aduce atingere principiului nereturnării, statele membre pot să prevadă o excepție de la dreptul de a rămâne pe teritoriul lor și o derogare de la articolul 54 alineatul (1) în cazul în care:	Fără a aduce atingere principiului nereturnării, statele membre pot să prevadă o excepție de la dreptul de a rămâne pe teritoriul lor și o derogare de la articolul 54 alineatul (1) în cazul în care:
(a) o cerere ulterioară a fost respinsă de către autoritatea decizională ca inadmisibilă sau vădit nefondată;	(a) o cerere ulterioară a fost respinsă de către autoritatea decizională ca inadmisibilă sau vădit nefondată;
(b) o a doua sau o altă cerere ulterioară este prezentată în orice stat membru după luarea unei decizii finale prin care se respinge o cerere ulterioară depusă anterior ca inadmisibilă, nefondată sau vădit nefondată.	(b) o a doua sau o altă cerere ulterioară este prezentată în orice stat membru după luarea unei decizii finale prin care se respinge o cerere ulterioară depusă anterior ca inadmisibilă, nefondată sau vădit nefondată; dispozițiile de la litera (b) nu se aplică atunci când cererea anterioară a fost prezentată înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament și dacă, în cazul respectiv, persoana în cauză nu a beneficiat de asistență juridică.

Expunere de motive

Având în vedere că obligațiile de informare, reprezentare și asistență sunt instituite la toate nivelurile de abia odată cu prezentul pachet de propuneri al Comisiei, se consideră că statele nu se pot sustrage obligației de a acorda drept de rămânere pe teritoriul lor atunci când solicitantul nu a beneficiat de asistență juridică la momentul prezentării primei sale cereri.

Amendamentul 10

Articolul 45 alineatul (3) – Conceptul de țară terță sigură

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Autoritatea decizională consideră că o țară terță este o țară terță sigură pentru un anumit solicitant, după o examinare individuală a cererii, numai în cazul în care este convinsă cu privire la siguranța oferită de țara terță unui anumit solicitant în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatul (1) și a stabilit că:	Autoritatea decizională consideră că o țară terță este o țară terță sigură pentru un anumit solicitant, după o examinare individuală a cererii, numai în cazul în care este convinsă cu privire la siguranța oferită de țara terță unui anumit solicitant în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatul (1) și a stabilit că:
(a) există o legătură între solicitant și țara terță în cauză în baza căreia ar fi rezonabil ca persoana respectivă să meargă în această țară, inclusiv pentru că solicitantul a tranzitat țara terță respectivă care este apropiată din punct de vedere geografic de țara de origine a solicitantului ;	(a) există o legătură între solicitant și țara terță în cauză în baza căreia ar fi rezonabil ca persoana respectivă să meargă în această țară, inclusiv pentru că solicitantul a locuit în țara terță respectivă pentru o perioadă îndelungată sau pentru că are încă legături cu membri de familie sau cu conaționali care se află acolo ;

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(b) solicitantul nu a prezentat motive serioase pentru ca țara să nu fie considerată drept țară terță sigură în situația sa personală.	(b) solicitantul nu a prezentat motive serioase pentru ca țara să nu fie considerată drept țară terță sigură în situația sa personală.

Expunere de motive

Simpla tranzitare a unei țări terțe în drumul către UE (sau șederea în aceasta doar pentru răgazul necesar pregătirii plecării) nu poate fi considerată un criteriu suficient pentru returnarea solicitantului în țara respectivă.

Amendamentul 11

Articolul 53 alineatul (6) – Dreptul la o cale de atac eficientă

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Solicitanții introduc o cale de atac împotriva oricărei decizii menționate la alineatul (1):	Solicitanții introduc o cale de atac împotriva oricărei decizii menționate la alineatul (1):
(a) în termen de o săptămână , în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ulterioare ca inadmisibilă sau vădit nefondată;	(a) în termen de 15 zile , în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ulterioare ca inadmisibilă sau vădit nefondată;
(b) în termen de două săptămâni , în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ca inadmisibilă sau în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ca retrasă în mod explicit ori abandonată sau în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ca nefondată sau vădit nefondată în ceea ce privește statutul de refugiat ori statutul conferit prin protecție subsidiară în urma unei proceduri accelerate de examinare sau al unei proceduri la frontieră sau în timp ce solicitantul este reținut într-un centru de cazare;	(b) în termen de 15 zile , în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ca inadmisibilă sau în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ca retrasă în mod explicit ori abandonată sau în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ca nefondată sau vădit nefondată în ceea ce privește statutul de refugiat ori statutul conferit prin protecție subsidiară în urma unei proceduri accelerate de examinare sau al unei proceduri la frontieră sau în timp ce solicitantul este reținut într-un centru de cazare;
(c) în termen de o lună, în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ca nefondată în ceea ce privește statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară atunci când examinarea nu este accelerată sau în cazul unei decizii de retragere a protecției internaționale.	(c) în termen de o lună, în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ca nefondată în ceea ce privește statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară atunci când examinarea nu este accelerată sau în cazul unei decizii de retragere a protecției internaționale.
În sensul literei (b), statele membre pot să prevadă o revizuire din oficiu a deciziilor luate în cadrul unei proceduri la frontieră.	În sensul literei (b), statele membre pot să prevadă o revizuire din oficiu a deciziilor luate în cadrul unei proceduri la frontieră.
Termenele prevăzute în prezentul alineat încep să curgă de la data la care decizia autorității decizionale este notificată solicitantului sau din momentul în care este numit consilierul juridic sau alt consilier dacă solicitantul a introdus o cerere de asistență și reprezentare juridice gratuite.	Termenele prevăzute în prezentul alineat încep să curgă de la data la care decizia autorității decizionale este notificată solicitantului sau din momentul în care este numit consilierul juridic sau alt consilier dacă solicitantul a introdus o cerere de asistență și reprezentare juridice gratuite.

Expunere de motive

Luând în considerare inclusiv jurisprudența Curții de Justiție, se consideră că trebuie introduse termene minime corespunzătoare, care să nu fie contradictorii.

COM(2016) 465 final (condițiile de primire)

Amendamentul 12

Articolul 7 alineatul (5) – Șederea și libertatea de circulație

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Statele membre cer solicitanților să le comunice autorităților competente locul lor de reședință actual sau adresa lor actuală ori un număr de telefon la care pot fi contactați și să le notifice cât mai repede posibil orice schimbare de număr de telefon sau de adresă.	Statele membre cer solicitanților să le comunice autorităților competente locul lor de reședință actual, adresa lor actuală și un număr de telefon la care pot fi contactați și să le notifice cât mai repede posibil orice schimbare de număr de telefon și de adresă.

Expunere de motive

Solicitantul ar trebui să informeze autoritatea competentă cu privire la locul de reședință și la adresa sa, astfel încât să poată fi informat în timp util despre orice decizie care afectează procedura; numărul de telefon este insuficient în acest sens.

Amendamentul 13

Articolul 19 – Înlocuirea, limitarea sau retragerea beneficiului condițiilor materiale de primire

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(1) În cazul solicitanților care au obligația de a fi prezenți pe teritoriul lor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX [Regulamentul Dublin], statele membre pot, în situațiile descrise la alineatul (2):	(1) În cazul solicitanților care au obligația de a fi prezenți pe teritoriul lor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX [Regulamentul Dublin], statele membre pot, în situațiile descrise la alineatul (2):
(a) să ofere condiții materiale de primire acordate în natură în locul cazării, al hranei, al îmbrăcăminte și al altor produse nealimentare esențiale furnizate sub formă de alocații financiare și de tichete; sau	(a) să ofere condiții materiale de primire acordate în natură în locul cazării, al hranei, al îmbrăcăminte și al altor produse nealimentare esențiale furnizate sub formă de alocații financiare și de tichete; sau
(b) să limiteze sau, în cazuri excepționale și justificate coresponsător, să retragă diurnele.	(b) să limiteze diurnele.
(2) Alineatul (1) se aplică atunci când un solicitant:	(2) Alineatul (1) se aplică atunci când un solicitant:
(a) părăsește locul de reședință stabilit de autoritatea competentă, fără să o fi informat pe aceasta sau fără să fi obținut permisiunea acesteia, în cazul în care o astfel de permisiune este necesară, ori se sustrage; sau	(a) părăsește locul de reședință stabilit de autoritatea competentă, fără să o fi informat pe aceasta sau fără să fi obținut permisiunea acesteia, în cazul în care o astfel de permisiune este necesară, ori se sustrage pentru o perioadă de timp rezonabilă, stabilită de legislația națională ; sau
(b) nu își respectă obligația de a contacta autoritățile, nu răspunde solicitărilor de a furniza informații sau nu participă la interviurile personale în legătură cu procedura de azil într-un termen rezonabil stabilit de dreptul intern; sau	(b) nu își respectă obligația de a contacta autoritățile, nu răspunde solicitărilor de a furniza informații sau nu participă la interviurile personale în legătură cu procedura de azil într-un termen rezonabil stabilit de dreptul intern; sau
(c) a depus o cerere ulterioară, astfel cum este definită la articolul [4 alineatul (2) litera (i)] din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX [Regulamentul privind procedurile]; sau	(c) a depus o cerere ulterioară, astfel cum este definită la articolul [4 alineatul (2) litera (i)] din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX [Regulamentul privind procedurile]; sau
(d) a ascuns faptul că dispune de resurse financiare și, prin urmare, a beneficiat în mod necuvenit de condițiile materiale de primire; sau	(d) a ascuns faptul că dispune de resurse financiare și, prin urmare, a beneficiat în mod necuvenit de condițiile materiale de primire; sau
(e) a încălcat în mod grav normele centrului de cazare sau s-a comportat într-un mod deosebit de violent; sau	(e) a încălcat în mod grav normele centrului de cazare sau s-a comportat într-un mod deosebit de violent; sau

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(f) nu participă la măsurile de integrare obligatorii; sau</p> <p>(g) nu a respectat obligația prevăzută la articolul [4 alineatul (1)] din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX [Regulamentul Dublin] și s-a deplasat în alt stat membru fără o justificare corespunzătoare și a depus acolo o cerere; sau</p> <p>(h) a fost trimis înapoi după ce s-a sustras, deplasându-se în alt stat membru.</p> <p>În ceea ce privește literele (a) și (b), atunci când solicitantul este găsit sau contactează de bună voie autoritatea competentă, se ia o decizie motivată în mod corespunzător, întemeiată pe motivele dispariției acestuia, în ceea ce privește restabilirea beneficiului acordării anumitor sau a tuturor condițiilor materiale de primire care au fost înlocuite, retrase sau limitate.</p> <p>(3) Deciziile de înlocuire, limitare sau retragere a beneficiului condițiilor materiale de primire se iau obiectiv și imparțial, pe baza examinării pe fond a cazului individual, și sunt motivate. Deciziile respective se întemeiază pe situația particulară a persoanei în cauză, în special în cazul solicitanților cu nevoi speciale de primire, ținând cont de principiul proporționalității. Statele membre asigură în orice situație accesul la asistență medicală în conformitate cu articolul 18 și garantează un nivel de trai demn tuturor solicitanților.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că nu sunt înlocuite, limitate sau retrase condițiile materiale de primire înainte de adoptarea unei decizii în conformitate cu alineatul (3).</p>	<p>(f) nu participă la măsurile de integrare obligatorii; sau</p> <p>(g) nu a respectat obligația prevăzută la articolul [4 alineatul (1)] din Regulamentul (UE) nr. XXX/XXX [Regulamentul Dublin] și s-a deplasat în alt stat membru fără o justificare corespunzătoare și a depus acolo o cerere; sau</p> <p>(h) a fost trimis înapoi după ce s-a sustras, deplasându-se în alt stat membru.</p> <p>În ceea ce privește literele (a) și (b), atunci când solicitantul este găsit sau contactează de bună voie autoritatea competentă, se ia o decizie motivată în mod corespunzător, întemeiată pe motivele dispariției acestuia, în ceea ce privește restabilirea beneficiului acordării anumitor sau a tuturor condițiilor materiale de primire care au fost înlocuite, retrase sau limitate.</p> <p>(3) Deciziile de înlocuire, limitare sau retragere a beneficiului condițiilor materiale de primire se iau obiectiv și imparțial, pe baza examinării pe fond a cazului individual, și sunt motivate. Deciziile respective se întemeiază pe situația particulară a persoanei în cauză, în special în cazul solicitanților cu nevoi speciale de primire, ținând cont de principiul proporționalității. Statele membre asigură în orice situație accesul la asistență medicală în conformitate cu articolul 18 și garantează un nivel de trai demn tuturor solicitanților.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că nu sunt înlocuite, limitate sau retrase condițiile materiale de primire înainte de adoptarea unei decizii în conformitate cu alineatul (3).</p>

Expunere de motive

Se consideră că absența trebuie considerată sustragere doar când este foarte prelungită, astfel încât părăsirea sporadică sau motivată a locului de reședință să nu atragă după sine pedepse excesive. În ceea ce privește diurna, se propune să se mențină doar posibilitatea limitării ei, deoarece retragerea ei în totalitate ar putea da naștere unor situații de instabilitate socială.

Amendamentul 14

Articolul 23 – Minorii neînsoțiți

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>Minorii neînsoțiți</p> <p>Statele membre adoptă, cât mai repede posibil și în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la depunerea de către un minor neînsoțit a unei cereri de protecție internațională, măsurile necesare pentru a asigura că un tutore îl reprezintă pe minorul neînsoțit sau îi acordă asistență pentru a-i permite acestuia să beneficieze de drepturile și să își respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă.</p>	<p>Minorii neînsoțiți</p> <p>Statele membre adoptă, în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la depunerea de către un minor neînsoțit a unei cereri de protecție internațională sau cât mai repede posibil, măsurile necesare pentru a asigura că un reprezentant sau un garant îl reprezintă pe minorul neînsoțit sau îi acordă asistență pentru a-i permite acestuia să beneficieze de drepturile și să își respecte obligațiile prevăzute în prezenta directivă.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<p><i>Statele membre garantează că, pentru o perioadă de tranziție până la numirea unui reprezentant sau a unui garant, orice formă adecvată de reprezentare prevăzută la nivelul unui stat membru care poate proteja interesul superior al copilului în ceea ce privește chestiunile urgente susceptibile să îi cauzeze vreun prejudiciu și care poate asigura acest lucru în temeiul legislației existente, este considerată suficientă în sensul prezentei directive.</i></p>

Expunere de motive

Într-o vreme în care numeroși minori neînsoțiți sunt primiți în UE, ar putea să nu fie nevoie să se stabilească termene stricte pentru numirea unui tutore. Însuși conceptul și termenul de „tutore” ar putea induce în eroare, întrucât nu ține seama de legislațiile din numeroase state membre, motiv pentru care se solicită înlocuirea lui cu „garant”.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Observații generale

1. subliniază necesitatea unei abordări generale și cuprinzătoare, care să încurajeze durabilitatea politicilor în materie de azil și integrare a solicitanților și care să implice Uniunea în ansamblu, în contextul unui regim de solidaritate efectivă inclusiv între statele membre;
2. evidențiază și puternicul interes legitim al autorităților locale și regionale, în calitatea lor de parteneri de neocolit ai statelor membre și ai Uniunii Europene sub aspectul gestionării și primirii solicitanților de azil, în ceea ce privește reglementarea justă și transparentă a domeniului, cu respectarea condițiilor de conviețuire socială și a drepturilor fundamentale ale individului; subliniază, de asemenea, că autoritățile locale, care garantează drepturile cetățenilor în general, vor putea îndeplini mai bine acest rol dacă vor avea la dispoziție referințe legislative europene și mijloace adecvate pentru a garanta securitatea cetățenilor și respectarea drepturilor fundamentale ale solicitanților de azil;
3. reafirmă, așa cum a subliniat deja în avizul referitor la primul pachet de propuneri, necesitatea unor soluții durabile, care să abordeze chestiunea în mod structural, renunțând la ideea că este vorba de rezolvarea unor urgențe punctuale; de aceea, deși apreciază eforturile Comisiei menite să ofere soluții în condiții de criză și de presiune politică aferentă, consideră că se impune o analiză mai aprofundată, care să vizeze cauzele problemei, ținând seama de obligațiile internaționale, de drepturile migranților și de cerințele de la diverse niveluri de guvernare și din toate zonele geografice ale Uniunii, însă fără a împovăra peste măsură, din rațiuni de formă sau de principiu, statele aflate la granița UE, pe cele mai expuse sau pe cele mai căutate de solicitanți;
4. salută armonizarea și standardizarea condițiilor în care se acordă asistență solicitanților, inclusiv în vederea descurajării deplasărilor secundare în interiorul Uniunii Europene; consideră însă că o abordare bazată exclusiv pe uniformizarea condițiilor materiale și a sancțiunilor aplicate în cazul deplasărilor secundare neautorizate este insuficientă;
5. consideră că, pentru a favoriza integrarea și a elimina pe cât posibil încă de la început cauzele deplasărilor secundare, este important și necesar să se țină seama de legăturile efective, de competențele profesionale și de preferințele solicitanților în ceea ce privește un stat membru sau mai multe, astfel cum s-a afirmat deja în avizul privind primul pachet de propuneri al Comisiei Europene, subliniind în acest sens importanța colectării, în colaborare cu cei în cauză, de date relevante care să faciliteze integrarea lor socială și profesională;
6. deși apreciază accelerarea procedurilor de examinare a cererilor de protecție internațională, evidențiază faptul că aceasta nu trebuie să ducă la o limitare a drepturilor fundamentale și că procedurile sumare prevăzute în pachetul de propuneri trebuie utilizate cu extremă prudență și cu verificarea atentă, în prealabil, a îndeplinirii condițiilor în care trebuie să se recurgă la acestea;
7. își exprimă surprinderea față de soluția legislativă adoptată pentru cadrul comun de relocare [COM(2016) 468 final], adică instituirea cadrului de referință printr-un act al Consiliului și punerea lui în aplicare printr-o decizie a Comisiei, soluție care lasă la o parte Parlamentul European și este puțin întâlnită în acest domeniu, spre deosebire de cel al politicii externe și de securitate;

8. apreciază propunerile Comisiei menite să înlesnească accesul pe piața muncii și la formare, inclusiv profesională, a beneficiarilor de protecție internațională. Totodată, invită Comisia și statele membre să adopte mecanisme dinamice și eficiente, care să permită omologarea diplomelor și recunoașterea calificărilor profesionale, în scopul de a înlesni accesul solicitanților de protecție internațională pe piața forței de muncă;
9. salută consolidarea rolului ce revine Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) în acordarea de sprijin statelor membre;
10. apreciază prevederea expresă a dreptului general la asistență juridică, subliniind potențialul efect pozitiv și sub aspectul reducerii duratei și numărului căilor de atac în instanță;
11. recomandă ca punerea în aplicare a măsurilor privind condițiile de primire să fie sprijinită prin facilitarea accesului la fondurile europene și sporirea resurselor financiare ale acestora, permițând astfel regiunilor și autorităților locale, cărora trebuie să li se asigure condiții adecvate pentru a oferi o primire corespunzătoare solicitanților de azil și nou-sosiților, să beneficieze mai ușor de ele;
12. salută faptul că propunerile Comisiei iau în considerare interesele și bunăstarea minorilor neînsoțiți și prevăd, printre altele, numirea rapidă a unui garant sau reprezentant. Într-o vreme în care numeroși minori neînsoțiți sunt primiți în UE, s-ar putea să fie însă nevoie să se renunțe la stabilirea unor termene rigide pentru această numire, care, în multe state membre, are loc în cadrul unei proceduri judiciare. O astfel de procedură implică garanții procedurale adecvate, cum ar fi desemnarea unui interpret și anumite cerințe referitoare la investigarea cazului, care nu pot fi efectuate în termenele propuse de Comisie;
13. recunoaște că propunerile respectă principiul subsidiarității, abordând toate problemele de natură transnațională, precum solidaritatea dintre statele membre, construirea unui sistem de azil mai integrat și intensificarea schimbului de informații între statele membre, aspecte care nu ar putea fi tratate de fiecare stat membru în parte; recunoaște că măsurile propuse, care stabilesc reguli uniforme, aplicabile în toată Uniunea Europeană, respectă și principiul proporționalității; speră că va exista o monitorizare continuă pe toată durata procesului decizional, pentru a se verifica respectarea principiilor menționate;

COM(2016) 467 final

14. recomandă ca noțiunea de „tutore” [articolul 4 alineatul (2) litera (f)] să evidențieze necesitatea ca organizația sau persoana desemnată pentru a asista și a reprezenta un minor neînsoțit în cadrul procedurilor prevăzute de regulament să fie o terță parte, independentă de administrație;
15. recomandă ca minorul să fie mereu asistat de un avocat, inclusiv în cursul interviurilor cu autoritatea decizională care îi examinează cererea (articolul 22);
16. recomandă, de asemenea (tot cu referire la articolul 22), ca reprezentantul minorului în cadrul interviurilor să fie o persoană sau un organism independent în raport cu administrația, desemnat în temeiul legii sau de către o autoritate judiciară să acționeze exclusiv în interesul minorului;
17. recomandă, în ceea ce privește cererile ulterioare (articolul 42), să se prevadă ca, la examinarea preliminară a admisibilității cererii, să se verifice dacă solicitantul a beneficiat, la momentul cererii anterioare, de informare și asistență juridică efective și, în lipsa acestora, cererea ulterioară să fie considerată întemeiată;
18. recomandă să fie revizuită prevederea de la articolul 22 alineatul (4) din proiectul de directivă, conform căreia persoana care acționează în calitate de tutore poate fi înlocuită numai atunci când autoritățile responsabile consideră că nu și-a îndeplinit în mod corespunzător sarcinile care îi revin în calitate de tutore. Numirea unui alt reprezentant ar putea deveni necesară, de exemplu, în cazul schimbării locului de reședință al minorului;
19. recomandă, în ceea ce privește conceptul de primă țară de azil, ca în sintagma „a beneficiat de protecție”, respectiva protecție să fie înțeleasă drept recunoscută oficial, și nu doar acordată în practică;
20. subliniază și recomandă, în ceea ce privește durata primei căi de atac (articolul 55), ca termenele menționate să nu fie considerate drept absolute și (după cum prevede expres articolul) să nu aducă atingere unei examinări corespunzătoare și complete a căii de atac;

COM(2016) 466 final

21. se opune ferm introducerii revizuirii periodice a statutului de refugiat și a procedurii de revocare a protecției internaționale: într-adevăr, acestea nu numai că pot determina o eventuală sporire a sarcinilor administrațiilor (inclusiv a celor locale și regionale), sub aspectul îndeplinirii activităților și sarcinilor legate de integrarea refugiaților, dar pot fi și o sursă de nesiguranță pentru persoanele în cauză. În acest sens, condamnă discursurile politice xenofobe și populiste, care generează violență și favorizează incriminarea solicitanților de azil în ansamblul lor, creând tensiuni sociale inutile, și face apel la responsabilitatea autorităților și a actorilor politici;

22. este extrem de preocupat de instituirea unei limite în ceea ce privește durata maximă a protecției internaționale, precum și de legitimitatea acestei acțiuni, invitându-i pe colegiitori să reanalizeze aspectul respectiv;

23. recomandă luarea în considerare, în cazul revocării protecției internaționale, a posibilității de a prelungi perioada prevăzută în propunerea Comisiei (de exemplu, la șase luni) pentru obținerea unui permis de ședere din alte motive (de exemplu, pentru căutarea unui loc de muncă), în condițiile în care propunerea prevede un termen relativ scurt (trei luni);

COM(2016) 465 final

24. recomandă să se reconsidere dispoziția de la articolul 17a din propunerea Comisiei, conform căreia, în statele membre altele decât cel responsabil, solicitantul nu are dreptul la niciuna din condițiile materiale de primire prevăzute de regulament, urmând a se prevedea că, atunci când absența persoanei respective se justifică din cauză de necesitate sau de forță majoră, condițiile de primire pot fi asigurate, eventual cu limitările prevăzute la articolul 19, pentru o anumită perioadă;

25. recomandă să fie revizuită prevederea de la articolul 23 alineatul (1) din proiectul de directivă, conform căreia persoana care acționează în calitate de tutore este înlocuită numai „atunci când este necesar”. Numirea unui alt reprezentant ar putea deveni necesară, de exemplu, în cazul schimbării locului de reședință al minorului;

26. recomandă reconsiderarea dispozițiilor de la articolul 17a din propunerea Comisiei, conform cărora statele membre asigură tuturor solicitanților un nivel de trai demn, Uniunea Europeană și statele membre angajându-se să sprijine, inclusiv financiar, autoritățile locale care contribuie la garantarea unui nivel de trai demn pentru toți solicitanții;

COM(2016) 468 final

27. recomandă reanalizarea opțiunii de a-i exclude de la relocare pe solicitanții care, pe parcursul ultimilor cinci ani, au intrat pe teritoriul Uniunii Europene în mod neregular; ținând seama de faptul că părăsirea unor țări învecinate duce foarte ușor la intrarea în ilegalitate, această opțiune pare a fi prea punitivă pentru solicitanți, dat fiind că se află adesea într-o astfel de situație.

Bruxelles, 8 februarie 2017.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA
